

mæssig behandling udenfor gården henvises til min besvarelse af spørgsmål nr. S 377.

Bekendtgørelse om hjemmemarkedet

I bekendtgørelse nr. 870 af 12. december 1986 om kød m.m. til hjemmemarkedet var i § 3, stk. 1, anført, at slagtning kun kan ske på autoriserede eller godkendte slagterier. Som undtagelse var i stk. 2 angivet, at slagtning også kunne ske som nødslagtning uden for slagterierne i overensstemmelse med nærmere fastsatte bestemmelser, samt at privatpersoner til eget forbrug kunne foretage slagtning på egen bopæl, såfremt husdyrhold på denne var tilladt. I bekendtgørelsens § 15, stk. 1, var angivet, at tilvirkning af kødvarer uden for detailhandelsledet kun kunne ske på autoriserede eller godkendte virksomheder. Der var ikke nævnt noget om behandling af kød for privatpersoner.

I bekendtgørelse nr. 496 af 15. august 1988 om kød m.m. til hjemmemarkedet, som afløste ovennævnte bekendtgørelse fra 1986, var formuleringen af § 3, stk. 1 og 2, og § 15, stk. 1, identisk med formuleringen i 1986-bekendtgørelsen.

I bekendtgørelse nr. 269 af 1. maj 1991 om kød m.m. til hjemmemarkedet, som afløste 1988-bekendtgørelsen, var formuleringen af § 3, stk. 1, og § 15, stk. 1, identisk med den tidligere formulering. Formuleringen af § 3, stk. 2, var ændret, således at den kun omtalte hjemmeslagtning, mens reglerne om nødslagtning var nævnt i et selvstændigt stk. 3. Hjemmeslagtning kunne stadig kun foregå på ejendomme, hvor husdyrhold var tilladt, og kun til ejerens eller brugerens eget forbrug. Det var tilføjet, at undtagelsen ikke gjaldt for offentlige og private storkøkkener, herunder hospitaler, forsørgelsesanstalter, kostskoler, pensionater, hoteller og restauranter, og for slagtere, fabrikanter af kødvarer samt forhandlere af kød, slagteaffald og kødvarer. Denne tilføjelse var medtaget for at præcisere, at det kun var private husholdninger, der kunne foretage hjemmeslagtning og anvende kødet derfra, men der ligger ikke heri en ændring af praksis.

Der er således ikke sket nogen ændring i praksis vedrørende hjemmeslagtning i perioden omkring 1988. Det skal desuden bemærkes, at bekendtgørelsen om kød til hjemmemarkedet er ophævet i forbindelse med det indre marked, idet der ikke længere skelnes mellem kød til hjemmemarkedet og kød til samhandel eller eksport.

Bekendtgørelse om detailforhandling

Bekendtgørelse nr. 121 af 28. marts 1980 om detailforhandling af levnedsmidler blev ændret ved bekendtgørelse nr. 330 af 22. juni 1988. Ingen af ændringerne berørte virksomheder, der behandler kød for private. Det skal bemærkes, at detailforhandlingsbekendtgørelsen er ophævet, idet bestemmelserne er samlet i hygiejnebekendtgørelsen.

Ad spm. nr. S 34

Fra økonomiministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Ulla Tørnæs stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1998-99, forhandlingerne side 444, lød således:

Til økonomiministeren (6/10 98) af:

Ulla Tørnæs (V):

»Vil ministeren redegøre for, hvad regeringen skønner det koster Danmark at stå uden for ØMU's 3. fase, herunder hvad den gennemsnitlige forskel mellem den danske rente og Eurorenten vil være?«

Supplerende svar (16/11 98)

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

I opfølgning af min besvarelse af spørgsmål S34, stillet af folketingsmedlem Ulla Tørnæs (Venstre) den 6. oktober 1998, fremsendes hermed notat vedrørende omkostningerne for Danmark ved at stå uden for euroen som følge af en højere rente i Danmark end i euroområdet.

Bilag

Notat vedrørende omkostningerne for Danmark ved at stå uden for euroen som følge af en højere rente i Danmark end i euroområdet

1. Der er i rapporten »Danmark uden for euroen« fra marts 1998 belyst de væsentligste konsekvenser for Danmark og for danske virksomheder og husholdninger ved at stå uden for ØMU's tredje fase med den fælles valuta, euro.

Konkurrencen i det indre marked vil skærpes, når den valutamæssige barriere fjernes